

6. INSOLVENTIE/INSOLVABILITÉ

Rechtspraak/ Jurisprudence

HOF VAN CASSATIE 18 DECEMBER 2008

INSOLVENTIE

Gerechtigd akkoord – Gerechtigd recht – Rechtspleging – Uitgaven en kosten (gerechtigd recht) – Rechtsplegingsvergoeding

Zaak: nr. C070491F

Artikel 44, 2de lid van de wet van 17 juli 1997 betreffende het gerechtigd akkoord, bepaalt dat handelingen door de schuldenaar tijdens de akkoordprocedure verricht met medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake opschorting, bij een later faillissement worden beschouwd als handelingen van de curator, waarbij de schulden gedurende de akkoordprocedure aangegaan gelden als boedelschulden van het faillissement.

Deze bepaling heeft niet tot gevolg dat de schuldeisers die met de schuldenaar in de akkoordprocedure overeenkomsten hebben gesloten met de medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake opschorting, – in het later faillissement – op het gehele vermogen van

de gefailleerde een voorrecht krijgen dat voorrang geeft op alle zekerheden en alle bijzondere voorrechten van de overige schuldeisers.

De concessiegever die de concessieovereenkomst tijdens de voorlopige opschorting met het akkoord van de commissaris inzake opschorting verder heeft uitgevoerd, beschikt niet over een bijzonder voorrecht op de waarde van de handelszaak van de failliete concessiehouder dat een absoluut recht van voorrang zou hebben op de rechten van de pandhoudende schuldeiser op die handelszaak.

De schuldeisers van de failliete boedel kunnen enkel rechten laten gelden op de goederen waarop een bijzonder voorrecht rust en die zich niet in de boedel bevinden, als zij aantonen dat hun schuldvordering betrekking heeft op kosten, die zijn gemaakt voor het behoud of de tegeldemaking van het aldus met een voorrecht belaste goed.

Kosten die niet zijn gemaakt voor het behoud van bepaalde en in het patrimonium van de schuldenaar identificeerbare roerende goederen, zijn geen kosten tot behoud van de zaak in de zin van artikel 20, 4° van de Hypotheekwet.

Ilse Van de Mierop
Advocaat DLA Piper

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

Wetgeving/Législation

ASSURANCES

Coassurance et réassurance

Arrêté royal du 27 septembre 2009 portant exécution de la loi du 16 février 2009 relative à la réassurance

La loi du 16 février 2009 relative à la réassurance et la loi du 16 février 2009 relative aux voies de recours concernant cette loi ont introduit en droit belge la directive européenne 2005/68/CE relative à la réassurance.

Faisant usage des pouvoirs que lui a confiés la loi du 16 février 2009 relative à la réassurance, par arrêté du 27 septembre 2009 publié au *Moniteur belge* du 15 octobre 2009, entré en vigueur dix jours plus tard, le

Roi précise pour les entreprises de réassurance (y compris les captives de réassurance) de droit belge les règles relatives aux provisions techniques et aux actifs représentatifs des provisions techniques. Il s'agit principalement des règles applicables à la politique d'investissement et à l'évaluation et à la localisation de ces actifs, aux exigences d'un nantissement ou d'une garantie équivalente pour la prise en considération, comme valeurs représentatives, des créances sur ou des parts de réassurance dans les provisions techniques détenues par des entreprises de réassurance qui ne sont pas situées dans l'Espace économique européen, ainsi que des conditions auxquelles les montants recouvrables au titre d'opérations conclues avec des véhicules de titrisation peuvent être pris en considération comme valeurs représentatives. L'arrêté royal du 27 septembre 2009 précise également les éléments pris en considération pour la constitution de la marge de solvabilité disponible et les autres règles